

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

24. dubna 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: DEUTERONOMIUM 8-9, KAZATEL 3, JAN 20-21

Naše vzkříšení

Vždy, když vidím Ježíše, jak ještě visí na kříži, mám pocit hlubokého smutku. Přijde mi to smutné, protože to není obraz, který by nám doopravdy pomáhal. Obraz prázdného hrobu je daleko lepší, je v podstatě dokonalý, anebo obraz Ježíše vstupujícího na nebesa a anděla hlásajícího: „*Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet*“ (**Skutky 1:11**). Naši skutečnou každodenní nadějí je návrat Ježíše a naše zmrtvýchvstání! Pro mě je proto dnešek nejlepším dnem pro přípravu kázání, protože se čtení z Bible zaměřuje na Ježíšovo zmrtvýchvstání! Když jsem přemýšlel o tom, co bych chtěl říci, v mé mysli se objevilo mnoho věcí: 1. Naše sestry, vdovy v Ugandě, měly velké problémy s jídlem, nepřišly deště a ony musely jíst zrno, které si uschovaly, aby je mohly zasít, a když deště konečně přišly, nezbylo jim žádné zrno, které by mohly zasít. 2. Naši bratři a sestry v jižním Súdánu trpí strachem, že znovu vypukne válka a jejich každodenní bezpečnost je velmi nejistá. 3. Matka mé manželky nedávno zesnula a pohřbili jsme ji s vědomím, že svůj příští vědomý moment stráví s Ježíšem, až se navrátí.

Nikdo z nás neví, co se v našem životě odehraje následujícího dne. Může to být hladomor, může to být válka, může to být nemoc a může nás prostě zabít stáří, jako tomu bylo v případě matky mé ženy Sue. Jedinou jistotou v životě je smrt. Věřící však mají ve smrti jednu jistotu, a to je život poté, co budeme vzkříšeni. Ježíš není na kříži, není v hrobě, vstal z mrtvých!

Díky Bohu, že vstal, neboť všechny naše naděje se odvíjejí od skutečnosti, že jak kříž, tak hrob jsou prázdné! Ano, Ježíš za nás obětoval svůj život, což vyústilo v jeho zcela veřejnou a strašlivou smrt na kříži, a ano, učinil to pro vás a pro mě! Nemáme však setrvávat u obrazu kříže, nýbrž před sebou máme neustále mít onen nádherný obraz jeho i našeho zmrtvýchvstání.

Ve Velké Británii byl podzim, když jsme pohřbili matku Sue; listy na stromech začínaly zlátnout, tak jako každý rok. Vždy se mi zdá neuvěřitelné, že listy ve vši svojí kráse vlastně umírají, padají na zem a rozpadají se. V zimě po nich zdánlivě nezbude nic, ale pupeny, které se na jaře opět začínají objevovat, jsou jistým znamením nového života a již přichází léto, čas růstu a přípravy na další zimu. Existuje ještě další nádherné Bohem seslané znamení, že smrt není koncem. Matka Sue měla velmi pevnou víru a věřila v návrat Ježíše a ve svoje vzkříšení, a to vše kvůli vzkříšení samotného Ježíše!

Rozvažování o vzkříšení je nesmírně zajímavé; je pro nás obtížné mu porozumět. I pro učedníky bylo těžké mu porozumět. Máří Magdaléna měla zpočátku velké obtíže (**Jan 20:2**); Peter a Jan byli nejprve zmatení, než si všimli, že Ježíšův pohřební oděv byl složený (**Jan 20:5-9**). Představte si, jak se musela Marie zaradovat, když zjistila, že Ježíš vskutku vstal z mrtvých (**Jan 20:16-18**). Představte si, že jste s učedníky v zavřeném místnosti, když se jim Ježíš zjevil a ukázal jim svoje ruce a bok (**Jan 20:19-23**). Jak byste se asi cítili, kdybyste byli Tomášem, když se Ježíš opět objevil v zavřeném pokoji, když byl Tomáš přítomen (**Jan 20:28-29**)?

Byla to úžasná i matoucí doba a Ježíš trpělivě povzbuzoval svoje učedníky, aby pochopili, že byl opravdu vzkříšen z mrtvých. Celý Janův záznam je zaměřen na to, aby nás povzbudil, abychom „věřili v jeho jménu“, protože to je jediná cesta (**Jan 20:30-31**).

Je tak snadné pokračovat v našem životě a zapomenout na realitu Ježíšova vzkříšení. Naši pozornost odvádí samotný život – přemýšlíme, kde vezmeme další jídlo, jaké vzdělání je nejlepší, v jakém domě bychom měli bydlet, co naše zdraví? Všechny tyto věci jsou pro nás důležité, ale nejdůležitější ze všech je vzkříšení!

Moc se mi líbí list **Janův 21:2-3**, kde se Petr ujímá vedení skupiny a navrhuje, aby šli lovit ryby. Pouze si domýšlím, ale možná mluvili o tom, co se právě stalo – o svém vzrušení ohledně Ježíšova zmrtvýchvstání. Nebyli si jistí, co se bude dále dít, a pravděpodobně byli opět zmatení, a proto se vrátili ke svému „normálnímu“ povolání rybářů. Vrátili se ke své „normální“ denní (či noční!) aktivitě – stejně jako my tak musíme činit, abychom přežili. Ježíš je však stále zde (**Jan 21:4-9**). Ježíš byl se svými učedníky, tak jako je s námi a povzbuzuje nás všechny, abychom věřili ve vzkříšení.

Kdo ví, zda se v počtu ryb neskrývá další z Janových utajených poselství? Ať už to znamená cokoliv, bylo tam hodně „velkých“ ryb a síť se neprotrhla jen díky Ježíšově zázraku. To, co pro nás činí, je dokonalé, nepotřebujeme nic jiného! Jan tuto událost viděl jako významnou příležitost pro potvrzení reality Ježíšova vzkříšení a jeho ústřední role v životě všech učedníků (**Jan 21:14**). Udržme si obraz vzkříšení ve své mysli po celou dobu. Všichni chybujeme. Kdybychom nechybovali, vzkříšení by nemělo žádnou moc, vlastně bychom vzkříšení ani nepotřebovali. Realita je však taková, že jsme hříšníci a kdyby nebylo vzkříšení, neměli bychom vůbec žádnou naději. Petr učinil chybu, zradil Ježíše poté, co trval na tom, že jej nezapře, ať se stane cokoliv (jak to neustále činíme my všichni). Petr se spolehl na svou vlastní sílu, která jej nakonec zradila. Ježíš jej však díky vzkříšení přijímá zpět (**Jan 21:15-19**). Ježíš zajistil svým učedníkům pokrm. Nepotřeboval ryby, které Petr vytáhl na břeh, neboť už ryby pekl, ale přesto Petra s láskou požádal, aby také nějaké přinesl. To je ponaučení pro nás, abychom si připomněli, že nezáleží na množství a velikost věcí, které přineseme, Ježíš je stejně použije. Nemusíme mít velkou představivost, abychom uviděli podobnost mezi pokrmem, který Ježíš připravil, a „pokrmem“, který budeme sdílet v chlebu a ve víně. Vidíme Ježíšovo zaopatření učedníků a vidíme život.

Na pohřbu matky Sue jsme četli celou kapitolu **1. Korinským 15**, kde nám Pavel postupně ukazuje moc a realitu vzkříšení a to, jak vzkříšení mění mysl věřících, jak umožňuje obydlí království, jak přemáhá hřích a nakonec i smrt. Pavel vůbec nepochyboval o tom, že Ježíšovo vzkříšení bylo skutečné. Byl to pro něj naprostý obrat, protože to zpočátku odmítal jako nemožné a nebyl ochoten se smířit s tím, že je to součástí Božího plánu. Právě opravdová víra ve vzkříšení mu pak pomohla překonat všechny obtíže. (**1. Korinským 15:29-34**). Stejně tak je to právě tato reálná víra ve vzkříšení, která pomáhá překonat těžkosti i nám, pomáhá nám čelit našim výzvám, ať už jsou jakékoliv, a přivádí nás velice blízko k Ježíši.

Obrazy rostlin a stromů jsou nedílnou součástí Pavlovy argumentace ohledně vzkříšení – **1. Korinským 15:36**. Velmi jasně říká, že semeno musí zemřít, aby mohlo přinést více života. Ze semene vzroste úroda, list nahradí poupě a oba oživnou tak, jak Bůh určí. A tak to bude i s námi. Stejně jako den následuje po noci a jaro po zimě, i věřící budou mít život, který bude následovat po jejich smrti! Budeme proměněni, stejně jako byl proměněn Ježíš. Byl „prvním plodem“ a více dobrého bude následovat, až „Ježíš přijde“.

*„A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: ‚Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň? Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!‘“ (**1. Korinským 15:54-57**).*

Toto vše se stane díky vzkříšení. V Janovi 21, když se Petr začal dotazovat Ježíše na to, co se stane Janovi, se Ježíš zmínil o svém návratu (**Jan 21:22-23**). I Jan zjevně věřil v Ježíšův návrat a své vlastní vzkříšení. Modleme se spolu s Janem ve **Zjevení 22: „Amen, přijď, Pane Ježíši“ (Zjevení 22:20)**.

Bratr John Mathias: Clevedon, UK 24.04.16

Bratr John Mathias: Clevedon, VB 24.04.16